

[Undervisnings- og Forskningsministeren]

den anden vej, så gør man det. Det er måske menneskeligt, men vi burde hæve niveauet lidt op fra det herinde i Folketinget.

Der er blevet spurgt om lærerbehovet, og nogle tror, at nu får vi snart brug for en hel masse ekstra lærere. Jo, om 20 år er der mange, der går på pension, men problemet er, at langt de fleste lærere er på alder med alle de unge og raske ordførere, der har været oppe her, og som selv næsten alle sammen har deres rod i undervisningssektoren. Vi er jo mellem 40 og 45 år langt de fleste af os, og der er 20-25 år, til vi går på pension. Gå ind på et lærerværelse; der sidder de i den samme aldersgruppe, og der bliver færre og færre børn i de ældre klasser.

Det hjælper ikke meget, at der nu i stedet for 50.000 i børnehaveklassen om et par år bliver 54.000. Det varer umindelige tider, før det batter. Det er jo i øvrigt også en meget, meget lille stigning.

Nej, det, der batter i de kommende år, det er, at vi kommer ned fra 87.000 17-årige og til 50.000 og senere altså 54.000 17-årige. Det er det, der først nu er på vej til at slå igennem. Derfor er jeg bange for, at vi går en tid i møde, hvor vi absolut ikke kan udvide læreruddannelseskapaciteten og absolut ikke har brug for at optage flere studerende.

Derfor kunne vi se frem til en meget lang periode med seminarier med 2 og 3 spor, hvoraf halvdelen ikke tilbyder selv de mest elementære skolefag. Jeg har nævnt som eksempel, at halvdelen af seminarierne ikke tilbyder fysik. Det betyder, at halvdelen af danske lærere end ikke har haft muligheden for at få et fag, som vi ved er så vigtigt for masser af uddannelser senere hen. Masser af seminarier har ikke kristendomskundskab som linjefag. Det duer ikke. Samtidig er der i gennemsnit kun 10-12 på linjeholdene, og tror man, det er en pædagogisk fordel? Nej, det er nærmest en ufordel. Det vil være meget bedre at være 15, 16 eller 17.

Med andre ord: Det er på én gang alt for dyrt og samtidig for dårligt. Det skal vi ikke køre med i 20 år, og det bliver nu sikret.

Jeg ved godt, at vi kunne have sagt ja til at nedlægge de 10 seminarier, som Socialdemokratiet ville have nedlagt. Men ville der have været rimelighed i det? Jeg havde listen før, jeg skal ikke gentage den; jeg synes ikke, det ville have været rimeligt.

Problemet er, at det er så utrolig svært at blive enig med Socialdemokratiet om, hvad det er, der skal nedlægges. Jeg synes, at jeg har været afbalanceret. Tænk på de seminarier, der bliver nedlagt. En har remset dem op, som blev nedlagt i 1982. Det var bestemt ikke seminarier, som Socialdemokraternes hjerter bankede for. De blev nedlagt alligevel. Jeg har været villig til at foreslå nedlæggelse af seminarier midt i områder, hvor regeringspartierne absolut føler at de har deres højborg.

Jeg har dermed bevist, at jeg mener, det kan være ligegyldigt, hvilke partier der har højborg hvor, og ligegyldigt, om det nu er den ene holdning eller den anden, for vi skal kunne være her alle sammen, også på de danske seminarier.

Derfor har det været så deprimerende at høre fru Ebba Strange stemple de 20 seminarier, der bevares, på den mærkeligste måde. Det synes jeg hun skulle have ladet være med, og det er jeg glad for at andre også har talt om. Hun sagde, at vi solgte de bedste, de åbne, og nu fik vi indsnævring og fattiggørelse. Er det noget at sige til de 20 seminarier, der bevares? Det synes jeg altså ikke det er.

Så kan jeg forstå, at fru Ebba Strange i øvrigt mener, at der skal være fire seminarier i Århus til evig tid. Det er noget, der kun kan tolkes på den måde, at fru Ebba Strange er valgt i Århus.

Jeg håber, at hr. Henning Nielsen hørte, at hjemme i hans amt ville hans eget parti nedlægge begge seminarier for 6 år siden.

Fru Ebba Strange nævnte også Kolding og Jelling. Jelling har bedre søgning end Kolding, flere primære ansøgere. Det er ganske godt gjort, når seminariet ligger, hvor det ligger. Er det så så tosset, at man samler denne uddannelse på den jyske højbjerg, hvor Gorm den Gamle og Thyra ligger? Det synes jeg ikke er så dårligt.

Nej, det, der virkelig bekymrer mig, er selvfølgelig Tønders situation. Her er der et reelt problem, og det er jeg som minister forpligtet til at forsøge at løse. Der er jo andre uddannelser, der skal bygges op i de kommende år. Der bliver taget initiativer på mange felter, og jeg vil i mit bagehoved have problemet med Tønder, for dér har vi vanskeligt ved at bruge seminariet til noget andet, og derfor har jeg en særlig forpligtelse dér, også af hensyn til grænseproblematikken, som jeg i kraft af min fødsel og opvækst har et særdeles vågent øre og øje for.